

דחל מרחלת על כל העולם

ביום חמישי שעבר התחתנה, בהרבה מזל טוב, **עדה בורג**, בתו של שר הפנים **יוסף בורג**, וכבוד השר ורעייתו הירשו לעצמם, בצעה טובה, אנחת רווחה. אחרי הכל, הילדה כבר לא תינוקת — היא היתה חברת היאחות משואה, וכיום סטודנטית לרפואה — ולחתן היום בת — בשידוך טוב אני מתכוונת — זה לא כל כך פשוט, אפילו אם האבא מניסטר. אז השידוך דווקא טוב, אתם יכולים להירגע. קוראים לו **מנחם בן**, והוא בנו של ד"ר **יונה בן**, מנהל המחלקה לתרבות

בת המיניסטר התחתנה

תורנית בסוכנות היהודית, נצר למשפחת הרב ברליון, ומה שלא פחות חשוב, משלומי ישראל: האבא של החתן והאבא של הכלה הם חברים באותה מיפלגה, וגם זה לא הולך ברגל. בחתונה, שנערכה בבית-ספר חורב בירושלים, בנוכחות איזה 2,500 אורחים, לא היו מיניסטרים אחרים, אבל זה רק בגלל שבאותו ערב התקיימה ישיבה של המערך בתל-אביב. מלבד זה, הכל דפק כמו שעון, ואני מאחלת לכבוד השר ורעייתו נחת מהילדה.

קיים, והם עברו למשרד חדש, ופיתחו את המיפעל, ובכלל.

קארין, שהרגישה אחריות להרי, זר ובו דד בארץ נוכריה, הכירה לו ידידה אחרת שלה, אחרי פגישה. ואחרי האחרת, עוד אחת אחרת. ועוד אחת. וכן הלאה. קארין עצמה אמנם עסקה בכך רק לשם שמיים, אך לידידות, מסתבר, היה זה עסק טוב. כל ידידה יצאה מהרי ברכוש גדול. כולל יהלום קטן פה ושם, ולפעמים גם לא כל

יהלום פה, יהלום שם

כך קטן. אפשר היה לראות את הרי והידידה התורנית נכנסים לאיזה תכשיטאי או אופנאי יקר, ולשמוע את הרי אומר לבעלה-הבית: "מה שהגברת מבקשת, עד אלף ל"י." חד וחלק.

אבל בימים האחרונים, אומרים לי, חלה הצטננות ביחסים בין שני הצדדים. לפי

דונסקי

במשך שנים, היה לדוגמנית **קארין דונסקי** ולבעלה **שלמה** בית-מלאכה קטן לקונפקציה, ברחוב המלך ג'ורג' בתל-אביב. עד שיום אחד הכירה קארין את הרי, ואז השתנו העניינים.

הרי הוא מולטימיליונר מגרמניה, שפרח שם דווקא בעסקי היהלומים, לא הקונפקציה. אבל זה לא אומר שהוא לא מכיר עסק טוב, כשהוא נתקל בו. וכשהוא נתקל בעסק של קארין, הוא ידע מיד שהוא טוב, ושכדאי להשקיע בו.

קארין הכירה את הרי דרך חברה שלה, הדוגמנית **פנינה ריוזנבלום**. תוך זמן קצר, אפשר היה לראות את הרביעייה החדשה — קארין ובעלה ופנינה והרי — מופיעים בפונטיאק האדומה של הרי בכל מקום שצריך להופיע שם.

הרי יודע איך להופיע, תאמינו לי. הוא לא רק נראה כמו המיליונר הקלאסי — שמנמן ונמוך כזה, אתם יודעים — אלא גם מתנהג כמו אחד. אחרי ארוחה במסעדה, הוא היה משאיר על השולחן 700-800 ל"י כמו שאני משאירה כרטיס אוטו-בוס משומש. טוב, לא בשבילו לבד. בשר ביל כל הרביעייה.

אבל כמו בכל טרגדיה יוונית טובה, הגיע היום שהרי עזב את פנינה. לא חס וחלילה, לפני שכיסה אותה במתנות יקרות מכף רגל ומעלה — אבל בכל זאת עזב. אך לא אלמן ישראל. או לפחות לא יתום. הידידות עם קארין ובעלה לבין יתום — לא נפגמה. שכן בינתיים, הספיק כבר הרי להשקיע קצת בעסק של הדונסקי

היא לא עושה שום דיאטה, היא מספרת לי, לא הולכת לקוסמטיקאית, מטפלת בעצמה בשערה, ובכלל מנסה להישאר ישראלית. האופנה האחרונה, בחופי אירופה, היא מדווחת לי, היא להסתובב עם החלק התחתון של הביקיני בלבד, כמו שהיה עד לפני שנה רק בסקנדינביה. האם היא הצטרפה לאופנה החדשה? "ששש, ההורים שלי פה," ענתה העלמה. אההם.

כן, זה עתה התחתנה — לפני שנה וחודשיים וכבר היא מתגרשת, מלכת ה"מים היפהפיה" של לפני שנתיים. איך שהזמן עובר מהר. לאחר שנה בלונדון, הגיעה בימים אלה **חני פרי** לביקור משפחתי קצר. יפה יותר מתמיד, ומירה קסם, עם שיניים חדשות ומעמד חדש של דוגמנית-צמרת בינלאומית. המחיר שלה היום הוא 150 לירות שטרלינג ליום-צילומים — תעשו

חני פרי מתגרשת

פרי

את החשבון בעברית — ובשבועות הקרובים עיתוני-היוקרה הגדולים בי יתנו בעולם — ווג, הארפר'ס באזאר ו' עוד כמה — לצאת עם שערים צבעוניים שלה. וזה, רבותי, פירושו שהיא בצמרת. בעלה, **יגאל רוזנברג**, לא הגיע איתה לארץ. חני היתה מוכנה לאשר את הגי' רושין הקרובים, אך סירבה למסור פרטים.

היא מקשקשת כבר מצויין אנגלית ו' איטלקית, הגיעה לארץ במטוס אחד עם **קליף ריצ'ארד**, וחזרת לאנגליה גם כן במטוס אחד עם קליף ריצ'ארד. בי מקרה, במקרה, אל תתרגשו.

מיד מלונדון היא יוצאת לניו-יורק, לעבוד אצל סוכנות-הדוגמניות המפורסמת וילהלמינה. בקיצור, היא הפכה ל'טיפוס מבוקש, וזהו.

הטיפוס המבוקש עצמה לא כל כך מתפעלת כבר, "אני בסך הכל חמור עבד" דהי" היא נאנחת. "זו עבודה קשה, ואין בה שום זוהר, מלבד אולי הנחת של לראות את התמונה שלך אחר כך בעי-תון."

עצמו את כל החתיכות שכדאי להכיר. אה, כפיות הטובה של ימינו. הגיבה קארין.

גירסה אחת, הסיבה היא חילוקי דיעות עסקיים. לפי גירסה שנייה, מרגיש הרי את עצמו כבר בבית, ומכיר כבר בכוחות

חדר-המיטות החדש של דיין

כתה לנישואים עם גיבורה הצבאי של ישראל. על כל פנים ברור כי דיין עצמו עבר לצורת חיים ביתית שקטה. ויש לזכור שבמשך כל חייו הוא לא סלד מנשים. מלווה עליידי מכונית עם ארבעה אנשי ביטחון מזוינים. סועדים כל יום דיין וגברת קורן ארוחת-בוקר על מידרכת בית-היקפה בתל-אביב. אחר כך הוא מטיע אותה לעבודתה, כעוזרת אישית למנהל השקים. כשזה אפשרי, הם סועדים יחד גם צהריים.

השאלה בקשר לנישואיהם נשאת פתור חה. האישיות הישראלית הבכירה **דיין בן-גוריון**, יעץ לדיין להתחתן מוקדם ככל האפשר, אם הוא רוצה לשמור על הפופולריות שלו במימסד הישראלי הפרי ריטני למדי.

ויותר מכל דבר אחר, רוצה כמובן, דיין, לרשת את **גולדה מאיר** כראש-ממשלה.

עד כאן הדיילי מייל. ובעוד שאני בטור חה שלקוראי העיתון הסיפור היה באמת מרתק, הרי שלישראלים הוא נשמע כבר קצת ישן. לא פלא, בהתחשב בעובדה שהוא כבר התפרסם בכמה קטעים פי-קנטיים מתוך הסיורה השלמה, שהתפרסמה בשאי פרשת דיין בהעולם הזה. לכותו של העיתונאי ששלח את הסיפור לדיילי מייל מישראל, אני מוכרה לעיין שהוא יודע להבחין בסיפור טוב ב' העולם הזה, כשהוא ניתקל בו. אפילו כשזה באיחור של כמה חודשים טובים. מה שרק מוכיח שסיפור טוב הוא כמו יין טוב. אף פעם לא מתיישן.

דיין

מקודמתה. הוצאו מהבית רהיטי עץ האלון הכבדים, והוכנסו רהיטים בסגנון סקנדינבי, קל יותר.

האירוניה שבדבר היא, שגברת קורן שומרת בינתיים על דירתה שלה, ברובע מהודר אחר של תל-אביב, ועדיין לא עבר רה לדירתו של דיין באופן רשמי. חברים אומרים שהיא עוד צריכה לתת את הסמך

"משה דיין מארגן מחדש את חייו הפרטיים," הכריזה הכותרת בראש הע' מוד. היה זה עמוד "דיווח מישראל" של עיתון המיליונים האנגלי, הדיילי מייל, והסיפור המרתק, שהתפרסם בשבוע ש-עבר על פני חצי עמוד — בעיתון בו כל מילה שקולה בזהב — הלך ככה, ואני מצטטת לכם מילה במילה, כמעט בערך:

שר-הביטחון הנוקשה של ישראל, **משה דיין**, האיש שבזכותו קיבלה הר' רטייה וזהר בין-לאומי, עבר אירגון-בית יסודי מחדש. בדצמבר האחרון הסתיימו נישואיו בני 36 השנים עם **רות דיין**, ויחסיו הקרובים, שנמשכו מזה 16 שנים, עם **רחל קורן** המרשימה, התגלו לציבור. כלומר, למי שעוד לא ידע עליהם בציבור — אם בכלל היה כזה בישראל.

מאז גירושו של דיין תפסה גברת קורן — בת 41, ובעצמה גרושתו של עורך-דין ירושלמי — את השליטה בביתו ופריה מוצף הפרחים, של דיין בצהלה — שינה אכסלרטיבית של קצינים בכירים בקירי בתל-אביב. השינוי הראשון היה ריהוט חדש לחדר-השינה. סיפור לי אחד משכניו של דיין (יש לזכור כי הישראלים דומים לאירים, בכל ימה שנוגע לרכילות): "משאית רהיטים הגיעה מוקדם, בוקר אחד, ופרקה שתיים, שולחנות כתיבה, שולחנות אוכל. אבל מה שאני זוכר בעיקר זה מיטה כפורה ושלוחן איפור. אבל מי יכול להאשים אותם?"

גברת קורן ריהטה כנראה את כל הבית מחדש, כשהיא מגלה עם פחות מסורתי